

Til eftertanke

”Han kunne ikke gå forbi”

■ Af Ulla Andersen, leder af bofællesskabet Trehuse, Høje-Taastrup

En dag faldt jeg over ovenstående strofe, som gjorde et stærkt indtryk på mig. Det er fjerde vers i salmen ”Et vidste han om vejen frem” (Den danske Salmebog nr.173). Salmen er skrevet af K.L. Aastrup i 1958 over Lukasevangeliets fortælling om Jesu’ møde med en blind tigger i kap. 18, 31-43.

Jesus mødte på sin vej til Jerusalem en blind mand, der sad ved vejen og tiggede. Da han hørte, at det var Jesus, der kom forbi, råbte han og sagde: ”Jesus, du Davids søn, forbarm dig over mig!” Selv om de andre, der gik på vejen, truede ham, for at få ham til at tie stille, råbte han bare meget stærkere: ”Du Davids søn, forbarm dig over mig!” Jesus stod stille og bød, at han skulle føres til ham; og Jesu’ spørgsmål til den blinde var: ”Hvad vil du, at jeg skal gøre for dig?” Manden svarede: ”Herre! at jeg må blive seende.” Og Jesus sagde til ham: ”Bliv seende! din tro har frelst dig.” Straks blev han seende, og han fulgte Jesus og priste Gud; og hele folket lovpriste Gud, da de så det.

Jesus kunne ikke gå forbi!

”Det er vor trøst i liv og død:
Han rørtes af en tiggers nød.
Og alt vort håb er gemt deri:
Han kunne ikke gå forbi.”

Jeg synes, salmen på en stærk måde udtrykker den afhængighed, vi alle har af Gud (for nu at tage udgangspunkt i vores daglige virke):

uanset om vi har sprog eller bruger tegn til tale;
uanset om vi forstår abstraktioner eller er meget konkret tænkende;
uanset om vi skal laves eller kan spise selv;
uanset om vi forstår at formulere fremragende sætninger eller helst svarer med enstavelsesord;
uanset om vi kender vores egne dybeste behov eller ej;
uanset om vi kan færdes selv eller skal have hjælp til det;
uanset om vi føler, vi har styr på livet, eller det hele føles som ét stort kaos;
osv...

Vi har alle sammen brug for hjælp.

Der er én, der ikke går forbi, og det er egentlig det enkle evangelium til os alle. Her er ikke forskel på, hvad vi kan eller ikke kan. Her drejer det sig om at være et menneskebarn, der hviler i, at Han ikke går forbi. Vores håb om frelse er knyttet til det enkle: Han kan ikke gå forbi. Sådan er Jesus. Han standser og spørger os: ”Hvad vil du, at jeg skal gøre for dig?” Han kender vores dybeste behov for hjælp og frelse.

Sikken trøst! Sikken overraskelse! Sikken glæde! Sikket håb at bære med sig i livet – uanset hvordan det former sig for os.

